

hold for Landets Vedkommende vil imidlertid neppe kunne ventes opnaaet, før man faar en Byggelov ogsaa for Landet, og det blev jo under Forhandlingerne i Landstinget stillet i Udsigt af Ministeren, at Forslag til en saadan Lov vilde fremkomme i en ikke fjern Fremtid, men indtil dette sker, mener jeg, at det her foreliggende Lovforslag vil kunne bidrage til i en ret væsentlig Grad at forbedre Forholdene, i hvert Fald afhjælpe Ulemper og Mangler, og jeg skal derfor, som sagt, anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Justitsministeren (Zahle): Jeg takker for den venlige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og beder om, at det maa blive fremmet hurtigt, idet der i Administrationsens Virksomhed er Brug for det til Afgørelse af Sager, som i dette Øjeblik ikke kan faa den heldigst mulige Afgørelse, men maa vente, indtil dette Lovforslag er ophøjet til Lov.

Herned sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 72 af 14. April 1905 om Behandling af forbryderske og forsømte Børn og unge Personer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 701).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Dette Lovforslag er fremkommet ved privat Initiativ i det høje Landsting og gik oprindeligt ud paa at stryge Bestemmelsen om, at Værgeraadsformændene i Købstæder over en vis Størrelse skal være latinske Jurister, som vi plejer at kalde dem, Jurister, som har en Eksamen, der gør dem kvalificerede til at beklæde et Dommerhverv. Det høje Landsting er ikke gaaet med til Lovforslaget helt i det Omfang, hvori det var forelagt, men har dog udvidet Kredsen af de Mænd, dette Hverv kan overdrages til, saaledes at man har inddraget ogsaa de saakaldte danske Jurister derunder. Jeg tror, at Lovforslaget, saaledes som det er affattet, tilfredsstillende det Formaal, man

har søgt at naa ved det, nemlig altid at have et tilstrækkeligt Antal interesserede og dygtige Mænd til at beklæde disse Stillinger, og jeg skal derfor anbefale det høje Ting at vedtage det, saaledes som det nu er affattet af Landstinget.

S. Sørensen: Blot med et Par Sætninger vil ogsaa jeg anbefale Lovforslaget. Jeg kan fatte mig saa meget kortere, som jeg kan slutte mig til det, som nu blev sagt af den højtærede Justitsminister. Her er Tale om en lille Ændring i Loven af 14. April 1905, som vi plejer at kalde Børneloven, der jo er en Lov af stor Betydning for de Børn og unge Mennesker, den skulde være et Værn for. En Revision af denne Lov forestaar, men her er der altsaa kun Tale om at ændre en enkelt Ting i den. Lovforslaget kommer til os fra Landstinget, hvor det er indbragt ved privat Initiativ, nemlig af det 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), og det havde, som den højtærede Justitsminister allerede har nævnt, en noget anden Skikkelse fra hans Haand. Det har været henvist til et Udvalg, hvor det, saa vidt man kan skønne, har faaet en meget grundig Behandling. Der er i den nævnte Lovs § 4, Punkt 1, den Bestemmelse, at i København og de Byer, hvis Indbyggerantal overstiger 10,000, skal Justitsministeren udnævne Værgeraadsformændene, og disse Formænd skal have de Kvalifikationer, som fordres for at beklæde et Dommerembede. Det er hændet, at der ikke har været mange at vælge imellem i de mindre af disse Byer, saa at man har været henvist til en eller to Mænd, og saa har der i Grunden ikke været noget Valg, da der ogsaa skal vælges en Suppleant, altsaa vælges to Mænd, af Justitsministeren. Lovforslaget gik oprindeligt ud paa, at Justitsministeren kunde udnævne, hvem han vilde i saadanne Byer, men det Lovforslag, man her er blevet enig om, gaar ud paa, at i saadanne Byer skal ogsaa de Folk kunne vælges, som kan faa Sagførerbestalling, de saakaldte danske Jurister. Jeg tror, dette er en gavnlig Forandring. Der kan saa virkelig blive Tale om et Valg. Da der i disse Byer findes flere saadanne Personer, kan der blive Tale om at vælge Folk, som har Kendskab til Byens Befolkning — det maa man sige, at ældre Sagførere i saadanne Byer netop har — og ikke mindst til den Befolkning, hvis Børn maaske kunde komme til at trænge til Hjælp gennem Værgeraadet. Derfor vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale det